

**STICHTING
RECLAME CODE**

consumentenautoriteit

Samenwerkingsprotocol

Consumentenautoriteit - Stichting Reclame Code

Samenwerkingsprotocol tussen de Consumentenautoriteit en de Stichting Reclame Code

Partijen:

1. De Staatssecretaris van Economische Zaken

En

2. De Stichting Reclame Code

Preambule

Dit protocol is opgesteld om de samenwerking tussen de Consumentenautoriteit, met de taken als beschreven in hoofdstuk 2 van de Wet handhaving consumentenbescherming (hierna Whc), en de Stichting Reclame Code, als een organisatie met een rechtmatig belang bij de beëindiging van of het verbieden van intracommunautaire inbreuken in de zin van art. 6.2 Whc en als stichting in de zin van art. 6.1, tweede lid, Whc, gestalte te geven teneinde te bewerkstelligen, dat inbreuken met een collectief karakter op het consumentenrecht met betrekking tot misleidende en vergelijkende reclame, effectief en op een zo efficiënt mogelijke wijze worden beëindigd.

Nemen in aanmerking:

- De Whc geeft, mede ter uitvoering van verordening (EG) nr.2006/2004 van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 27 oktober 2004 betreffende samenwerking tussen de nationale instanties die verantwoordelijk zijn voor handhaving van de wetgeving inzake consumentenbescherming (Pb 2004 nr. L364/1, hierna: verordening 2006/2004), regels inzake privaatrechtelijke en publiekrechtelijke handhaving van de wetgeving inzake consumentenbescherming.
- De Whc heeft onder meer tot doel een effectieve samenwerking tot stand te brengen tussen autoriteiten, die zijn belast met toezicht op de naleving van de consumentenwetgeving.
- De Consumentenautoriteit heeft krachtens de Whc onder meer de taak op te treden tegen handelen of nalaten, dat in strijd is met de in de Whc aangeduide bepalingen met het toezicht op de naleving waarvan de Consumentenautoriteit is belast, en dat schade toebrengt of kan brengen aan de collectieve belangen van consumenten. Met het oog op intracommunautaire inbreuken is de Consumentenautoriteit op basis van art. 2.3 Whc aangewezen als bevoegde autoriteit om op te treden tegen de intracommunautaire inbreuken zoals in dat artikel bepaald. Voor de samenwerking tussen Consumentenautoriteit en SRC is Richtlijn 84/450/EEG, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 97/55/EG relevant. Daarnaast is de Consumentenautoriteit op basis van art. 2.3, eerste lid, Whc aangewezen als het verbindingsbureau in Nederland, dat als taak heeft de uitvoering van de Verordening in Nederland te coördineren.

- De Stichting Reclame Code stelt zich ten doel als private klachteninstantie snel en doeltreffend te oordelen over reclame-uitingen. Hiertoe zijn door de Stichting Reclame Code regels opgesteld waaraan reclame moet voldoen: de Nederlandse Reclame Code. Bovendien is de Reclame Code Commissie ingesteld: een onafhankelijk orgaan, dat als taak heeft te beoordelen of reclame-uitingen waarover geklaagd wordt al dan niet in strijd zijn met de Nederlandse Reclame Code. In het onderstaande wordt de Stichting Reclame Code, inclusief de Reclame Code Commissie en het College van Beroep, aangeduid als: SRC.
- De regering heeft de SRC in overeenstemming met het bepaalde in artikel 8, derde lid, van de Verordening aangewezen als organisatie met een rechtmatig belang bij de beëindiging van of het verbieden van intracommunautaire inbreuken in de zin van art. 6.2 Whc.¹ Hiermee wordt mogelijk gemaakt dat de SRC wordt ingeschakeld bij verzoeken om wederzijdse bijstand in de zin van verordening 2006/2004 met betrekking tot misleidende en vergelijkende reclame, zoals toegelicht in onderdeel 2.5 van de memorie van toelichting bij de Whc.
- Dit protocol beoogt aan de samenwerking tussen de Consumentenautoriteit en de SRC gestalte te geven met het oog op een effectieve en zo efficiënt mogelijke beëindiging van collectieve inbreuken op het gebied van misleidende of vergelijkende reclame. Deze samenwerking heeft niet alleen betrekking op grensoverschrijdende inbreuken, maar ook op inbreuken die zich tot Nederland beperken. Dit protocol ziet niet op afspraken tussen de SRC en de Consumentenautoriteit in het kader van ConsuWijzer; deze zullen in een apart protocol worden neergelegd.
- Onderhavig protocol bouwt voort op het werk van een werkgroep onder leiding van prof. mr H. Franken. In deze werkgroep namen vertegenwoordigers van het Ministerie van Economische Zaken, de SRC, VNO-NCW en de Consumentenbond deel. Eendachtig de conclusies van de werkgroep-Franken en de notie van de Wet handhaving consumentenbescherming dat de komst van de Consumentenautoriteit in beginsel het bestaande stelsel van zelfregulering in stand laat, is de kern van onderhavig protocol dat de Consumentenautoriteit waar mogelijk zaken op het gebied van misleidende en vergelijkende reclame ter behandeling over laat aan de SRC. Deze kernafpraak wordt in het protocol praktisch verder uitgewerkt voor zowel de situatie dat er sprake is van een verzoek om wederzijdse bijstand als bedoeld in verordening 2006/2004 als voor overige gevallen.

Komen overeen:

artikel I

1. De in artikel 3 van verordening 2006/2004, artikel 2 van de Commissiebeschikking ter nadere uitvoering van verordening 2006/2004² (hierna: de Commissiebeschikking) en artikel 1.1 van de Whc opgenomen definities zijn in dit samenwerkingsprotocol van toepassing.

¹ Besluit van 14 mei 2007 tot aanwijzing van instanties met een rechtmatig belang in het kader van Verordening 2006/2004, Stb. 2007, nr. 186.

² Beschikking van de Commissie van 22 december 2006 ter uitvoering van Verordening (EG) nr. 2006/2004 van het Europees parlement en de Raad betreffende samenwerking tussen de nationale instanties die verantwoordelijk zijn

2. Onder overtreding van de regels inzake misleidende en vergelijkende reclame wordt in dit protocol verstaan: een overtreding van de wettelijke bepalingen die zijn genoemd in onderdeel a van de bijlage van de Whc en strekken tot implementatie van richtlijn 84/450/EEG, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 97/55/EG.

artikel II

De Consumentenautoriteit en de SRC werken samen en treffen alle nodige maatregelen teneinde inbreuken op de regels inzake misleidende en vergelijkende reclame te beëindigen. Zij wisselen daartoe alle nodige informatie uit met betrekking tot hun toezicht- en handhavingsactiviteiten, voor zover wettelijke bepalingen daaraan niet in de weg staan.

artikel III

De samenwerking tussen de SRC en de Consumentenautoriteit vindt plaats overeenkomstig de in de bijlage bij dit protocol gegeven beschrijving.

artikel IV

De Consumentenautoriteit verstrekt aan de SRC alleen informatie van andere bevoegde autoriteiten of andere overheidsinstanties, voor zover de Consumentenautoriteit beschikt over toestemming als bedoeld in artikel 13 van verordening 2006/2004 dan wel artikel 2.24 Whc.

Artikel V

De SRC en de Consumentenautoriteit zullen tenminste eenmaal per kwartaal overleg voeren over de samenwerking waarop dit protocol ziet. De Consumentenautoriteit en de SRC benoemen ieder vanuit de interne organisatie een contactpersoon die het aanspreekpunt is voor hetgeen is afgesproken in dit samenwerkingsprotocol.

artikel VI

Dit samenwerkingsprotocol kan slechts schriftelijk worden gewijzigd als zowel de Staatssecretaris als de SRC het daarover eens zijn.

artikel VII

Dit samenwerkingsprotocol treedt in werking met ingang van de tweede dag na dagtekening van de Staatscourant waarin mededeling van dit protocol wordt gedaan.

Aldus overeengekomen en in tweevoud ondertekend te Den Haag,

De Staatssecretaris van Economische Zaken

Het Bestuur van de Stichting Reclame
Code

Drs. F. Heemskerk

W.L.Th.A. van der Mee
voorzitter van de Stichting

Van dit protocol wordt mededeling gedaan in de Staatscourant.

Bijlage bij het samenwerkingsprotocol tussen de Consumentenautoriteit en de Stichting Reclame Code (aan te duiden als SRC)

Hoofdstuk 1 – Samenwerking bij een verzoek om bijstand als bedoeld in artikel 8 van verordening 2006/2004

Artikel 1 –algemeen

1. Indien de Consumentenautoriteit als bevoegde autoriteit een verzoek om wederzijdse bijstand als bedoeld in artikel 8 van verordening 2006/2004 ontvangt, ten aanzien van een gedraging die (mogelijk) een intracommunautaire inbreuk vormt van de regels inzake misleidende of vergelijkende reclame, dan bevordert de Consumentenautoriteit in beginsel afhandeling van het verzoek door de SRC overeenkomstig artikel 8, derde lid, van verordening 2006/2004, onverminderd artikel 8, vierde lid, van verordening 2006/2004.

2. In het kader van de toepassing van artikel 8, derde lid, van verordening 2006/2004 hebben de Consumentenautoriteit en de SRC overleg over:

- a. de termijn van afhandeling van een verzoek, opdat wordt voldaan aan de eis inzake 'onverwijldheid' in de zin van artikel 8, eerste lid, verordening 2006/2004 en hoofdstuk 2 van de bijlage bij de Commissiebeschikking;
- b. de eventuele aanwezigheid van weigeringsgronden als bedoeld in artikel 15, tweede lid, van verordening 2006/2004.

3. De Consumentenautoriteit geeft in elk geval geen uitvoering aan artikel 8, derde lid, van verordening 2006/2004 indien:

- a) de Consumentenautoriteit, na overleg met de SRC, het aannemelijk acht dat in een concreet geval niet aan artikel 8, vierde lid, van verordening 2006/2004 kan worden voldaan;
- b) een van de in artikel 15, tweede lid, van verordening 2006/2004 opgenomen weigeringsgronden van toepassing is.

Artikel 2 – Consumentenautoriteit behandelt verzoek om bijstand zelf

Indien de Consumentenautoriteit geen toepassing geeft aan artikel 8, derde lid, van verordening 2006/2004, behandelt de Consumentenautoriteit het verzoek om bijstand zelf en informeert de SRC over het verdere verloop en de uitkomst van het onderzoek.

Artikel 3 – Behandeling verzoek om wederzijdse bijstand door de SRC

1. Indien de verzoekende instantie overeenkomstig artikel 8, vierde lid, van verordening 2006/2004 instemt met uitvoering van het verzoek door de SRC, past de Consumentenautoriteit artikel 8, derde lid, van verordening 2006/2004 toe en verstrekt, onverminderd artikel IV, de bijbehorende informatie aan de SRC. Deze doorverwijzing geschiedt zoveel mogelijk elektronisch. De SRC bevestigt onverwijld en zoveel mogelijk elektronisch de ontvangst van een doorgezonden verzoek.

2. Bij elke toepassing van artikel 8, derde lid, van verordening 2006/2004 wijzen zowel de Consumentenautoriteit als de SRC een zaakbehandelaar als contactpersoon aan.

3. Indien de Consumentenautoriteit een verzoek om wederzijdse bijstand doorstuurt aan de SRC, treft de SRC alle maatregelen die zij op grond van haar reglement/de Nederlandse Reclame Code kan nemen om de intracommunautaire inbreuk te beëindigen.
4. De SRC behandelt een verzoek op basis van haar statuten en reglement betreffende de Reclame Code Commissie en het College van Beroep (waaronder de European Advertisement Standards Alliance (EASA) procedure inzake klachten over grensoverschrijdende reclame moet worden begrepen). Met de Consumentenautoriteit wordt overlegd of er redenen zijn voor de afhandeling van het verzoek door de SRC op basis van een spoedprocedure.
5. De SRC houdt de Consumentenautoriteit op de hoogte van de stappen die worden gezet en andere relevante ontwikkelingen, opdat de Consumentenautoriteit als aangezochte instantie kan voldoen aan de op haar rustende verplichtingen inzake informatieverschaffing op grond van verordening 2006/2004, zoals nader uitgewerkt in artikel 3 van de Commissiebeschikking en de hoofdstukken 1 en 2 van de bijlage van de Commissiebeschikking.
6. Indien de SRC de maatregelen, bedoeld in het tweede lid, heeft getroffen, stelt de SRC de Consumentenautoriteit zo spoedig mogelijk in kennis van de genomen maatregelen en het effect daarvan op de intracommunautaire inbreuk en deelt tevens mee of deze is beëindigd, opdat de Consumentenautoriteit als aangezochte instantie deze informatie kan verzenden aan de in artikel 8, zesde lid, van verordening 2006/2004 bedoelde instanties.

Hoofdstuk 2 - Samenwerking bij inbreuken waarin geen verzoek om wederzijdse bijstand wordt gedaan.

Artikel 4 - Doorverwijzing van zaken door de Consumentenautoriteit aan de SRC

1. Indien de Consumentenautoriteit een redelijk vermoeden heeft dat er sprake is van een overtreding van de regels inzake misleidende of vergelijkende reclame, zendt de Consumentenautoriteit de informatie ter zake in beginsel ter behandeling door aan de SRC.
2. Indien er, gelet op de omstandigheden van het geval, redenen zijn voor de Consumentenautoriteit om de zaak zelf in behandeling te nemen, vindt daarover overleg plaats met de SRC.
3. Indien de SRC, na toepassing van het bepaalde in het eerste lid, een zaak in behandeling neemt, informeert zij adverteerder en klager hierover. De SRC handelt de klacht af op basis van haar statuten en reglement betreffende de Reclame Code Commissie en het College van Beroep (waaronder de European Advertisement Standards Alliance (EASA) procedure inzake klachten over grensoverschrijdende reclame moet worden begrepen).
4. Het bepaalde in de vorige leden laat de mogelijkheid van de Consumentenautoriteit onverlet om een klacht in te dienen bij de SRC.

Artikel 5 - Doorverwijzing door de SRC aan de Consumentenautoriteit

1. Indien een klacht betreffende een mogelijke overtreding van de regels inzake misleidende of vergelijkende reclame wordt ingediend bij de SRC, behandelt zij de zaak in beginsel zelf, overeenkomstig haar statuten en reglement betreffende de Reclame Code Commissie en het College van Beroep.

2. Indien er, gelet op de omstandigheden van het geval, redenen zijn voor de SRC om af te wijken van het bepaalde in het eerste lid en de zaak ter behandeling over te dragen aan de Consumentenautoriteit, vindt daarover overleg plaats met de Consumentenautoriteit.
3. De Consumentenautoriteit zal op basis van de criteria die zij hanteert voor het in behandeling nemen van zaken bepalen of zij toezichts- of handhavingsbevoegdheden zal inzetten.

Artikel 6 – Overig

1. De Consumentenautoriteit en de SRC brengen elkaar op de hoogte van besluiten of uitspraken met betrekking tot overtredingen van de regels inzake misleidende en vergelijkende reclame en informeren elkaar over zaken en ontwikkeling die voor wederzijds functioneren van belang zijn.
2. De SRC en de Consumentenautoriteit zullen nadere afspraken maken omtrent de statistische verwerking van klachten/potentiële overtredingen.